

Logita ergo q̄z graue ē peccatū tuū pp̄ter qđ expi-
andū tantū exigit medicamentū/tātū p̄cū: r̄ inde ei
bi nascit̄ tumor et horror peccandi / r̄ sic de alijs. pro
pter tuā iustificationē. Inde gratitudo oritur q̄ tā-
tum voluit pari vt tu dignus posses haberi iustifi-
catione dei. Propter tuā glorificatiōem et inde ma-
xime tibi exurget amor q̄ ille qui te non indiguit nec
bonor tuor eger pp̄ter tuā gloriā tanta voluit susti-
nere. Sed q̄r hō hunc montē murrhe. id ē magnitu-
dinē amaritudinis nō potes simul in corde colligere
vel apprahendere: s̄ necesse est vt successiue p̄ exerci-
tiū recolligas et continue in corde reponas. Nō pro
faciliori tuo exercitio passionē xp̄i sub breuib⁹ parti-
culis hic ex euangelio collectis anneximus p̄ lucro
meditationū et amiculō exercitiorum.

Passio Christi breuiter tacta et 'parti-
culis diuisa. **P**articula prima.

Capitulum. xxxij.

Dicitur celebrata illa solemnī r̄ regali cena xp̄is
dens et hō surrexit ac q̄ cū discipulis cepit
ad mortē inimicis obuiā p̄perare: Eley eū
do dulci colloquio discipulos de sua passiōe iinstru-
it et p̄muniuit dicens q̄ p̄cuso pastore disp̄gende es-
sent oues gregis Petru p̄muniuit et q̄ eū negatur
esset p̄dixit. Nec ad l̄ralē sensū et deuotā meditatiōs
trahēs an̄ oia cū reuerētia et pia dulcedine recole p̄
sonā xp̄i deū sil' et hoīem. et ita que dicit et loq̄t̄ vili-
gent cū reuerentia r̄ admiratiōe et pietate ausulta.
Deinde ad tuā vtsilitatē et moȳ informatiōe diligē

ter cōsidera q̄ dulc̄ verba p̄tulit: q̄ bensigne se ha-
buit: q̄ dulci colloquio admonuit. Cōsidera etiā q̄
fuit ab intra dolorosus et de morte ūminētē cōtrista-
tus r̄. Deinde cogita tertio q̄ p̄ tua redemptiōe iā
incipit ire ad mortē / r̄ p̄ te immolari et cōpūgere ad
deuotioēz et lachrymas. Et hec et his similia p̄tra-
ita vbi cungz tibi conuenit fīm tria prius dicta / ne sit
opus āmodo iterare. ¶ Deinde relictis alijs disci-
pulis et assumptis dūtarat trīb⁹ principaliorib⁹ ad
ipsoſ colloquēdo ait. Tristis ē aīa mea vsc⁹ ad mor-
tē. Sed et illis relictis solus iuit in montē orare / vbi
post tertīā orationē tant⁹ ei r̄ tā ūmēsus factus ē hor-
ror et timor ut p̄ magnitudine horroris sāguinē suda-
ret in terrā defluentē: qđ de nullo vñq̄ hoīe quātū-
libet afflīcto legīt. Et ecce angel⁹ dñm suū cōfortat.
¶ Procedens aut̄ p̄mptissimel⁹ mirabiliter pena
horreter inimicis suis obuiat / et verbo vnicō in ter-
rā p̄sternit. Iuda patiētissim⁹ dñs osculū suscipit.
Deinde crudeliter a iudeis capitur / vincit et trahit.
Tunc oēs discipuli relicto eo fugerunt. Ipse aut̄ ad
domū Anne primo ducit vbi grauiter in maxillaz a-
seruo neq̄ p̄curit. ¶ Et si volueris poteris te hic di-
ligēti exērcere / cōsiderando q̄s sit iste qui ita oppro-
briose trahit et ducit: et cogita vt p̄i⁹ q̄ hō benignis
sim⁹ mitissim⁹ māsuetissim⁹ r̄. Sz r̄ fīm deitate co-
quis sit iste vt te ei subdas per rōnīs assensū. Crede
igīt et cogita ip̄m veraciter esse dei filiū / omniū p̄n-
cipiū / salvatorem omnium / r̄ oīm retrībutorē. Et
hec sit particula prima mīrrham dominice amaritu-
dīnis colligendi.